

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Széchenyi-utca SIMON-ház Kunz József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETÉSENYEK.

Előzetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szelemi részét illető
minden körülmények ide intézendők.

Bérmentelen levelek csak ismert kzekeltől
fogadhatók el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előzetési ár:

Helyben hához hordva vagy vidékre
postán küldve
Égész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábospetitsor egyszeri beiktatásáért 5k.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyiltér 4 hasábos petitsorért 20 kr.
Hirdetést vagy reklamot magában foglaló
újdonság sora 50 krajczár.

XV. évfolyam 1888.

Debreczen, Szombat, Szeptember 15.

181. szám.

A panszlavizmus ítélet-napja.

Rettenetes idő jár Magyarországon a nemzetiségi izgatókra. Dákorománok s panszlavok sötétetni látják maguk felett az eget, s az egykor oly hálas talaj Szent-István bírodalmába kezd nagyon ösztövért, terméketlen lenni.

A kisebb kaliberű matadorok lehetetlenné lesznek, a nagyobbak megtanulják az állam porkolójait személyesen ismerni, és azok a kik nagyban mernek dolgozni magas állásokban, — megtanulhatták a koronás királytól, hogy milyen erősen sújt a felségi szó, ha a hazaárulás tettén érik rajta az állam örökös szeméi.

Rudolf trónörökös nem régen mondta el Zágrábban, hogy Horvátország elváhatlanul van egybekapcsolva a szent-István koronájának többi részeihez. O Felsőge a király ezt akkor ismételte, midőn a Mihálovics bíboros érsek által vezetett katolikus klérusnak hangsúlyozta, hogy mint a magyar korona szétválaszthatatlanul egybefűzőtt országainak hű polgárait fogadja.

És ekkor történt meg egy történelmi jelentőségű jelenet. A király észre véve S t r o s s m a y e r diakovári püspököt, messze hallható hangon, a szó szoros értelmében lekorholta őt az ismeretes kievi sürgönyéért, a melyben szerenését kívánt volt Oroszországnak világtörténelmi missziójához. O Felsőge a király Strossmayerhez közelebbé, még nem is ért egészen közelébe, kijelenté, hogy megkelettel értesült a püspököknek ama üdvözlő táviratáról, melyet egy nem katolikus ünnep alkalmával küldött el. Eleinte — mondá ő felsőge — nem is akarta hinni, hogy alatlalónak egyike ily módon nyilatkozhatnék. Mély sajnálatára azonban arról győződött meg, hogy ez tényleg megtörtént. A püspök ur, ugy látszik, nem tudta, hogy egyház és állam-ellenes cselekedetet követett el. Ön magán kívül volt, mikor azt tette, ön beteg-

volt! — végezte a király felháborodással mondott szavait.

A magyar kiválynak e rendkívüli fellépése, a király e lesújtó hargja a milyen páratlan aktust idézett elő, éppen annyira elragadja az ország valamennyi hű polgárait, kik bizonyára a legrajongóbb alatlalói lelkesedéssel olvassák a királyi szavakat, melyekben O Felsőge nyiltan arzulessapta a panszlavizmust, melynek ítélet-napja érkezett el Bellováron.

O Felsőge nek e szavaiból megérthette Strossmayer és meg a monarchia panszláv hordái, hogy napjuk lejárt és hogy Ausztria-Magyarországon vége az elnézés és a kimélet politikájának, mert a monarchia teljes erejének tudatában zuz össze könyörtelenül minden államelles frakciót, ha azok mindjárt a legnagyobb Oroszország kozák-kaftánjába fogódnak is.

Ezt mondta a király, ez a felségi szavaknak a jelentősége. Ezért olyan lélekemelő a hangulat ma nagy Magyarországon és ennek a hatása alatt, képesek vagyunk még az olyan bornirtságokat is elnézni, mint a minökben az „Egyetértés“ mai száma a kormány „gyámoltalanságának“ tudja be azt, hogy a királyt hagyta Strossmayer megfenyíteni?!

Az „Egyetértés“ — ugy látszik — még odáig sem jutottak, hogy különbséget tudnának a kormány és a király szemrehányásainak nagysága közt tenni és ugy látszik, hogy abban a naivságban élnek, hogy Tisza Kálmán is csak most tudta meg, hogy mi várt a hazaáruló horvát püspökre.

Boldogok a lelki szegények . .

Strossmayer püspök. Azt a kimagasló és nagyhorderájú királyi tény, mely Belováron Strossmayer és kárhozatos iskoláját olyan erősen sulytotta, egy a magyar, mint az összes osztrák államhü politikai sajtó nagy lelkesedéssel, osztatlan örömmel és hálacérzettel fogadta. A lapok vezércikkében foglalkoztak a királyi szó nagyjelentőségével, s abban a trón, az állam, s az egyház méltósága vak-

merő megsértésének határos megtorlását látják. Rendkívüli örvendetes benyomást keltett Strossmayer kemény megdorgálásának híre. A budapesti polgárság a koronás király iránti háláját azzal akarja kifejezni, hogy ő felsőge odaérkeztek a szokottnál is ünnepélyesebben fogadja a főváros. A háztulajdonosok e napra fellobogózzák és feldiszipik házaikat. Strossmayer Diakováról még az nap, midőn a király elítélte a kievi táviratért, elutazott onnan; a királyi ebédnél, melyre meghívót kapott gyöngékedésével mentette ki magát. A lázadó püspök különben újabb vakmerőség-kre is vetemedett. Már az is vakmerőség volt tőle, hogy a király dorgáló szavaira azt felelte, hogy az „ő lelkiismerete tiszta“. Ez még ugyabba tetézte, midőn a nála járt papnőveldele ifjuság előtt egész nyilttsággal kijelentette, hogy daczára a királyi rendutasításnak, egészen halálig hű fog maradni azon elvekhez és azon irányhoz, melyeket eddig követett. De ezen lázításért a büntetés sem maradhat el.

Külföld.

Képviselőválasztások a külföldön. Jövő hóban, vagy legkésőbb november elején, Európa két államában lesznek általános parlamenti választások: Poroszországban és Romániában. Ott is, itt is erős küzdelmekre, nagy erőfeszítésekre van kilátás. Poroszországban a nemzeti szabadelvűek és szabad conservatívok, egyesült erővel reménykednek a conservatív és ultramontán (centrum) pártokból álló többséget megbuktatni. Viszont Romániában Bratiano pártja lesz azon, hogy a választásoknál visszafogadjalja előbbi helyét.

Spanyolországban épen most értek véget a tartománygyűlési választások melyek a liberális kormány javára ütöttek ki. Komolyabb ellenzékre a miniszteriális jelöltek csak a carlisták régi mentevárában, a bask tartományokban találtak. E választások mint az ez idő szerinti spanyol közhangulat kifolyásai, megnyugtatók a madridi kormányra nézve s megerősítik helyzetét.

Svájcz semlegessége. A nemzetközi helyzet bizonytalanságai s a nagy államok részéről a hadi készülődések terén folytatott lázas tevékenység tudvalevőleg a kis államokra is áthatott s a honvédelmi szervezet reformja mindenütt komoly gondoskodás tárgya. Svájcz, noha semlegessége nemzetközileg biztosítva van, szintén nagy erőfeszítéseket tesz, hogy szükség esetén saját erejével is biztosíthassa e semlegességét. A közvélemény általánosan azt hiszi, hogy a legközelebbi nagy háboru-

ban Svájcznak mindenestre készen kell lennie arra, hogy megvédhesse határait, ha azt nem akarja, hogy területre idegen hadak csataterévé váljék. A berlini kormány felhivatalos lapja, a „Bund“ legutóbbi számában hosszasan fogalkozik e kérdéssel s arra a következtetésre jut, hogy 1870-ben távolról sem volt oly veszélyes a helyzet, mint most. Akkor Franciaország még más kapukkal rendelkezett a támadásra s Svájcz eleget tett, ha a Rajna és Jura határterülete néhány hadosztályt állított fel, mert határa alig volt veszélyeztetve. De már akkor sem lett volna képes semlegességét megvédeni, ha valamelyik részről megtámadták volna. Ezt belátta a közvélemény s azért indult meg 1874-ben a haderő reformjára vonatkozó tevékenység, mely igen szembeállító haladásra vezetett, ámbar van még baj és hiba elég s messze állanak ama céltól, hogy Svájcznak jól kiképzett tábori hadserege legyen. Most ez irányban is megteszik a megkelettel megkelettel s például az idei nagy hadgyakorlatok, melyek a héten kezdődtek, már olyan módon vezetnek, hogy a seregnek legyen alkalma közelebbről megismerkedni ama határterületekkel, melyeket egykor megvédeni lehet hivatásá.

Az angolok Afrikában. Viktória királynő, az angol keletafrikai társaságnak nagy kiváltóságát adományozott. Az eset rendkívüli figyelem tárgya nemcsak az angol, hanem a nemzet sajtóban s általában minden államban, melynek érdekei közvetve vagy közvetlenül az afrikai események által érintettek. A terület, melyre az említett angol társaság hatalma kiterjed, százötven mérföldnyi hosszú tengerpart, valami 50.000 négyesög — angol — mérföldnyi belvízzel, melynek lakosságát két millióra becsülik. A társaság alapítói közé tartozik a zanzibari sultán is, ki az évi jövedelem netto eredményének egy tized-részt kapja. A társulat élén Anglia legkiválóbb és különböző párti katouai és polgári egyéniségek állanak. A „Times“ a szabadalomlelvéről, melyet a társaság nyert, azt mondja, hogy vele Anglia végképp átveszi a sötét földrészt polgárosító munkájának nagy részét s hogy e vállalatot az utókor a XIX. század egyik legnagyobb eseményének fogja nyilvánítani. Maga a társaság, noha tőkéje egy millió font sterling, természetesen nem teljesítheti e nagy hivatást. A „Daily News“ kiemeli, hogy a kiváltóságát nem fog antagonizmust teremteni Anglia és Németország közt, mely utóbbinak szintén van kelet afrikai társasága.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A gyémánt.

Ausztráliai regény.
Írta: *Elie Berthot.*

(Folytatás.)

— Azt mindjárt meg fogjuk tudni, viszonozá Richard. — Utánuk, uraim; ez uttal nem szabad elillannok.

S előre sietett, míg Martigny és Brissot oldalvást törtek elő, hogy a szőkevényekkel elzárják az utat.

A két gazember tovább botorkált a sűrűségben, a nélkül, hogy figyelembe venné az utánok kiáltott fenyegetéseket, míg egy tővisbókora egyszerre főtartóztatta őket s kényszeríté visszafordulni és védelemről gondoskodni. A mexicóinak arcokifejezése fértias, szilárd elhatározásra mutatott, hogy kész életét a lehető legdrágábbban eladni; Fernandez ellenben izgatott és halvány volt a mi nagyon kétségessé tette bátorságát. Guzman mache téjén kívül csak egy puskával volt felügyelve, míg a spanyol két hatalmas revolverrel volt ellátva, melyet előbbi urának boltjából lopott s melylyel valódi sortűzvet folytathatott ellenségei ellen.

— Brissot ur, — kiálta Martigny teljes futtában a kalmár felé, — vegye ön a mexikóit ezéba, ki őnt az égő raktárban a kenderből font nyakravalóval ajándékozta meg; én majd „derék pajtásomat, don Fernandez marquist kerem meg, a kivel nekem is van kis számadásom az égő raktárból“.

— Vigyázzanak uraim, — mondá Denison, ki pillanatig sem veszté el lélekjelentését. — Agyon ne löjjék a nyomorultat, mielőtt meg nem tudjuk tőlük, hol van a két leány.

A többit már nem lehet hallani, mert a küzdés megkezdődött. A mint Fernandez a vicome ot oly hevesen látá magára rontani, egyik revolver csövet a másik után sőtötte ki rá; Martigny azonban arczhoz emelt fegyverrel mininkább közelebb rontott, míg a golyók jobbra balra zugtak el fülei mellett. Brissot is lövére kész fegyverrel rohant kalásos ellenségére; de ő ép úgy, mint a vicome, meg akará előbb tudni mi történt Klarával s tartózkodott elsiútni fegyverét. A mint vagy husz lépésnyire közeledett Guzmanhoz, francziál kiáltott rá, a nélkül, hogy meggondolná, miszerint az nem érti meg őt.

— Nyomorult, valld meg, mit cselekedél leányommal, vagy lelölök mint egy kutyát.

A mexicói, minden felelet helyett, egyetlen töltését sőtötte el; a golyó a kalmár kezét surolta, melylyel fegyverét tartotta; a puska durrant s az ellenfél halva rogyott össze, a golyó homlokán furódott be.

Richard, ki a két küzdőfél között foglalt állást, hdgy segítségére lehessen a leginkább fenyegetettnek, sajnálattal jegyzé meg Brissot urhoz:

— Az istenért, mit mivel? Guzman-tól sokkal hamarabb lehetett volna tudni, mi történt a két hölgygel.

— Nem tudom, hogyan történt — szóló Brissot akadozva s álmétkodva saját vitésége fölött, miatlatt vérző kezét nézegette.

— Ah istenem! igaz tehát, hogy ismét megöltem egyik felebarátomat!

Tizenkilenczedik fejezet.

A z ü l d ő z é s .

Az ijedtség Brissot urnak minden tagját megbénítja, s Denison segítségére akart sietni; de csakhamar megváltoztatá határozatát, a mint egy pillantást vetett Martignyra, ki, a nélkül hogy egy lövést is viszonozna, Fernandez minden lövést bevárta s mind közelebb nyomult a spanyol féle, hogy azt lefegyverezze, s foglalj eljse. Terve eleinte sikerülni látszott; mert azon halhatlan szerencsésége volt, hogy ellenfelét sértetlenül közelíthetné meg, most elveté fegyverét s Fernandezre rohant. Aztán megkezdődött a tusa, melyben a mindennevű testgyakorlatokhoz szokott vicome tenak könnyű lett volna legyőzni ellenfelét, de a vicome megkelettel testi bágyadtságáról és sebének sajjásáról, míg Fernandez erejét a veszőly nagysága csak megkelettel látszik. Nem esoda tehát, hogy Martigny letiporta. A spanyol, épen revolverét akarta a vicome tenak homlokára szögelni, midőn Richard, arczához emelve fegyverét, átkiálta hozzá:

tát, a mint egy pillantást vetett Martignyra, ki, a nélkül hogy egy lövést is viszonozna, Fernandez minden lövést bevárta s mind közelebb nyomult a spanyol féle, hogy azt lefegyverezze, s foglalj eljse. Terve eleinte sikerülni látszott; mert azon halhatlan szerencsésége volt, hogy ellenfelét sértetlenül közelíthetné meg, most elveté fegyverét s Fernandezre rohant. Aztán megkezdődött a tusa, melyben a mindennevű testgyakorlatokhoz szokott vicome tenak könnyű lett volna legyőzni ellenfelét, de a vicome megkelettel testi bágyadtságáról és sebének sajjásáról, míg Fernandez erejét a veszőly nagysága csak megkelettel látszik. Nem esoda tehát, hogy Martigny letiporta. A spanyol, épen revolverét akarta a vicome tenak homlokára szögelni, midőn Richard, arczához emelve fegyverét, átkiálta hozzá:

— Állj meg, vagy halál fia vagy!

Fernandez habozni látszott; de a boszu és gyűlölet érzete csakhamar felülkerekedett benne. Hallani leheté a kakas csattanását, de a lövés nem sült el, mert a gyutas küzdelemben valószínűleg leesett a revolverről. Az ilyen véletlent revolvernél mindenestre könnyű jóvá tenni; de most Denison tüzelt, s golyója, miután a nyomorultnak karját összeszűzta mellébe furódott, a spanyol vad jajgatásba tört ki s hánködött a földön. Martigny felhasználá az alkalmat, hogy fölemelkedék s a revolvert magához vegye, mely még többszörösen volt megtöltve.

— Köszönöm, Denison ur, — szóló a vicome rettentetlen humorával; — Valóban azt hiszem, hogy ön megmentette életemet. De most itt a bökkenő, hogyan tudjuk meg, a mit oly nagyon óhajtunk megtudni.

— Ez az ember még él, — viszonozá Denison; — talán nincs is halálosan megsebesítve.

— E hitvány ember, — szóló most Brissot, — kinek csak szorra van bátorsága, de még szólhat — még szólania kell. Gazember, mit csináltál leányommal?

Fernandez eleinte mitsem válaszolt, csak hánködött a homokban s jajveszékelt; végre azonban gyűlölettel tekintett régi urára s szóló:

— Azt soha sem fogod megtudni. Igy boszulom meg magamat a hánthalmakért és megaláztatásokért, melyeket házadban szenvedtem.

— Nyomorult, még te mersz engem vádolni, mig én téged jöttemenyekkel halmoztalak el? De most szól te arról. Még egyszer kerem, mit mivelé leányommal s annak barátjával?

— Hallgasson réam Fernandez, — kezdé most Denison szíárdan. — Önnek sebe talán nem veszedelmes, s gondos ápolás mellett életben maradhat, ha ön mindent bevall, igérem, hogy rendes bíróság állított, ha nem szól, felhatalmazom szerint cselekszem, ide hivatom a fekete őrséget s a legelső fára telakasztatom.

Ezen fenyegetés hatni látszott s a spanyol keblében új reményeket keltett az életre, de a gyűlölet nála is csakhamar felülkerekedett, s elfojtott hangon mondá:

— Tegyen ön, a szerint a mit mond, s vessen végett fájdalmaimnak.

— Klára! hol van Klára? kiálta Brissot majdnem rimánködő hangon.

— Klárát s a másik angolnót soha sem fogja többé viszontlátni. Ók halva vannak.

— Nyomorult! — kiálta Brissot s fegyvertársáját a sebesűt feje fölött forogató. — Te ülted meg?

Denison megragadta a szerencsétlen atjának karját s Fernandezhez így szóló:

kötelesek. Ha valaki a megjelölt kötelezettségek közül a fő- és utolsóleméről elegendő ok nélkül elmaradna, — a katonai fegyelmi büntetés alá fog vonatni. Debreczen, 1888. szeptember 3. A városi tanács.

Szombaty János a szegedi színházban. A szegedi városi színházban f. hó 29-én lesz a megnyitói előadás Szizigligeti „Trónkereső” című drámájával. Ezt prológ előzi meg, melynek Szombaty János debreczeni hírlapíró társunk a szerzője.

Táncz próba bál. Józsa Lajos jó nevű tánczmester, Káinráth Antal vár-utca 358-ik számú házánál táncztanítása bevégezése alkalmából folyó hó 22-én, azaz szombatn zártkörű táncz próba bált rendez. Belépti-díj tetszés szerint. Kezdete 7 órakor. Megnyitást a tüzórád zenekar által, továbbá működik Berki Géza zenekara. Italkról a rendezőség gondoskodik.

Megint öngyilkos leány. Tegnap előtt irtuk, hogy egy 20 éves leány a kutba ölte magát, mert nem bírta elviselni szívafájdalmát. Ma hasonló szomorú esetről kell hírt adnunk. Özv. Kádár Dánielének 23 éves leánya még ó hó 9-én gyufaladatot ivott, mivelhogy anyja durván bánt vele. A méreg lassan hatott s orvosi ápolás alá vették. De mégsem segíthettek a leányon, mert csütörtökön délután meghalt.

Egy 2 gimnáziumot végzett tanuló felvétetik a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában.

Izgága huszár. Tóth Ferenc 15. huszárredbeli köztisztviselő már nem firt a hősi bátorság, melyet egy kitörendő muszkahóborúra tartogatott. Végre ma hajnalban az új folyamán behajtott börtöl robbant ki a vitézkedő virtus, s a kirántott karddal sorba beverte a Tizenhárom város piros függönyös ablakait; az arra vetődött hajnali alakokba bebotlott, pedig azok igyekeztek a káromkodó huszárt kikerülni. Rendőrök is merültek fel a látóhatáron, a kik a henzegő vitézt bevezették a városházához s miután kardját profumáln visszatarították, őt magát szabadon eresztették. Hanem a megkardtalantott huszár most még éktelenebb lármát csapott a eszesen alvó polgárság boszuságára; mire Tóth Ferenczet megint elfogták a rendőrök s átadták egy katonai őrzőnek.

Elveszett egy 2 éves, sárgaszőrű vizslakutya, 4 lába, homloka fehér. A megtaláló kellő jutalomban részesül Czegléd utca 2568 sz. a.

Károly Lajos főherceg Nagyveredon. Károly Lajos főherceg neje, Mária Terézia főhercegnővel, Károlyi Gyula gróf, Zichy Ludovica udvarhölgy, Cavriani gróf százados és Dörny József báró, főispán kíséretében csütörtökön délután négy órakor Váradra érkezett a vörös kereszt egyet által felállított kórház megnézésére. A pályaudvarban a főhercegi pár üdvözlésre megjelentek Schlauch püspök, Kuttig altábornagy, Sal polgármester, a városi és megyei hatóságok fejei, Beöthy alispán, számos városi képviselő és nagyszámú közönség. A főherceget Schlauch püspök üdvözölte. Ezután a főherceg a notabilitásokkal beszédbe eszkegetett, mire a vöröskereszt-egylet telepére hajtattott, hol a választmány fogadta. Descherepiles Sándorné üdvöző szavaira a főherceg szívveljesen válaszolt és bemutatottván a választmányi hölgyeket, megismélto a helyiséget és teljes megalgedését fejezte ki a példás rend felett. Innen a főherceg és főhercegné a biharmegyei nöegylet szépen díszített ársházába hajtattott, hol az elnökség, a választmány és nagyszámú előkelő közö-

nyelven szól „nem bocsát a csapról vörösbort.” Főczélja, hogy ellenfelének szeméit kiüthesse; ez a legnagyobb dícsőség. — Ha veszt, semmit sem kap; ha nyer, akkor kap pár font sterlinget, mert a fogadások s a betétek legnagyobb része a „trainer” számára jut.

Az ilyen boxirozások nagy ünneppélyességgel mennek végbe. Külön vasúti vonatok indulnak gentlemanekkel tömve az érdekes látvány színhelyére.

Minden boxert két segéd kíséri a viadal helyére. Az egyik a „szivacos”, a másik a „palacktartó.” Az egyiknél van a szivacs, melylyel a vérzést csillapítja, a másiknál a víz inni vagy a sebet kimosni. Egy ötödik személy, ki egyik félhez sem tartozik, felügyel arra, hogy a boxszabályok pontosan megtartassanak; ez határozza meg azt is, hányszor történnék az összecsapás. A boxer először is leveti „háját” t. i. ruháját. Aztán udvariasan köszöntik egymást, a közönség föllekesül. Pénzt dobnak fel a levegőbe, „kép vagy írás?” Így döntenek el, hogy melyikük álljon a napvilágnak szemközti s melyikük az árnyékban. A „korynthiajak” távolabb húzódnak, a harezért azonban marad s kezdődik a viadal. Mielőtt szabadban a két boxer egymásra rohanna, felkötik előbb princípálisai lobogóját a csatátért környező karókra.

A melyik az ökölesapások alatt elbukik, vagy elél, azt megmossák, a vért elfitatják a szivacosal s újra kezdődik az öklödözés, míg csak egyikük legyőzöttnek nem vallja magát, vagy úgy össze van zuzva, hogy szólni képtelen. Taps, diadalkiáltás, dícsőség kíséri a győztest; kezdődik a fogadások kifizetése. Ha az ellenfél történetesen meghalt az öklödözés alatt, az semmi egyéb, csak egy kis „baleset.”

ség lelkesen üdvözölte a főhercegi párt. Az ársházi helyiségek megtekintése után a főhercegi pár sétakocsizást tett a fellobogó zott városban Este 7 órakor Schlauch püspök fényes ebédet adott, melyen a főhercegi páron kívül kísérté, Dörny báró főispán, Beöthy alispán, Sal polgármester, Kuttig altábornagy és még többen vettek részt. A főhercegi pár másnap Kolozvára-utazott.

Zeneestély. A Magyar Testvérek zenekara holnap este a „Bika” éttermében fog játszani.

A csontkrágis. Egy pofók képű fiatal ur a csontkrágis. Az arca barna, krágijja, a mit hord feles s ez nagyon tetszik neki. A hogy a kapitány előtt áll, mind untalan a tükörbe tekint, mert kétségkívül szép do log az, ha az embernek csontgallér van a nyakán.

A panasza egy kék szemű menyecske. A panasza: hogy a pofók ur elvitt tőle két gyűrűt. Ezt az ügyet tárgyalják.

— Én nem loptam el; nekem adta — mondja a krágis ura.

— De elvitte, lehnza ujjamról — panaszkodik a menyecske.

— Az ifur elpirul.

— No ez szép eset — mondja a kapitány.

— Majd kiteszik az újságba.

Az ifur méltóságos állást vesz.

— Nagyon fogom sajnálni — feleli és nézi a tükörbe a jóvaló csontgallért.

— A gyűrűket persze zálogba tettem?

— Nem te tetted zálogba? Azaz hogy zálogba tettem, de nem tudom hogy hol vannak.

— Jó lesz előkeríteni. Ha három nap alatt vissza nem adja, lezaratom.

A vándor izgatottan felel:

— Én nem adhatom vissza. Én nem adom vissza. Mert azokat ő nekem ajándékba adta.

— Ugyan miért adta volna? kérdezi a kapitány.

A pufók ránt egyet a szerencsétlen galéron s fölkiált:

— Mert szeretett.

A menyecske elpirul, a kapitány nevet s a napugr derülten tánczol végig a szobán.

— Stylus. A polgártárs belökődik a kapitány elé s megáll az asztal előtt. A polgártárs haragos pírban ég, a polgártárs mérgesen birizgál mindkét kezével a labbigombokon, a polgártárs véghetetlen dühös s azon föllül eszmadia.

— Panaszos lévén — vágódik ki belőle a harag.

— Halljak.

— Azon oknál fogva, hogy némely üveg-szerű edényzet az emeleti kontingensből hulladozván, leányom lábának fejére esni nem restelt.

— És megsértette?

— Sértvény nem történt a lábban, de történt a becsületemben. Az én lányom lába az én kecsületem és én nagy erélyű egyén vagyok a becsületemre nézvést.

— Ha becsültét keresi, a járásbírsághoz menjen.

— Ha a becsületre való nézvést a járásbírság ad fölvilágosítást, akkor oda fogok vonulni.

A tisztelt férfinak kezes pukkedlit csinált, a baját fölborzolta hátul s kivonult, mint jött, ünneppélyesen.

Táncz tanítás.

Tisztelettel értesitem a t. cz. közönséget, hogy az idei tanítást

október hó 1-én kezdem meg.

Bővebb értesítést szerezhetni, esetleg előjegyezhetni lehet Forgách K. ur ékszerkereskedésében.

BLEYER JÓZSEF tánczmester.

Egy utcagyerek a pokol szolgálatában.

— Megtörtént történet. —

A reportereknek új speciálítása jelentkezett ma szerkesztőségünkben. Ő egy ravasz és furfangos ábrázata nebuló, ki egy tekintetével elárulja, hogy elegendő sütni valója van. De már külső megjelenésében teljes hiányával annak, a mit választékosságnak, izlésnek, elegáncziának és sikknek szoktak a korzón, színházban, parketteken és vizitelő asszonyok kávéja mellett nevezni. Mivelhogy az új zsaner zilált hajjal, díb-dábul álló foltos pruszlikban, magisan felgyürt ingujakkal és egy elagott eszmaszarról levágtat csoszogó papucsba bújtatott, vitzől idegenkedő lábakkal lépett be a redakciójába. Kérdőleg néztünk az ismeretlen látogatóra.

Minden bővebb bevezetés nélkül tért át a tárgyra. Rémes dolgokat beszélt. Ahhoz foghatókat csak a jó Ovidiusz metaformozisaiban olvastunk diák korunkban.

Az utcagyerek tegnap este ördöggé változott, akárcsak Cagliostro a híres büvész és iparlóvagy, s merész kalandor elhatározással nem csakelyébbe utra indult, mint egyenesen a pokolba. — Mi fejünket ráztuk a különös beszéd felett, hiszen ennek a gyermeknek a haja nem is vörös s két szarvacska sines a homlokán. (Ha csak majd néhány esztendő múlva felebarát szeretettől hevülő bizonyos egyének nem segítenek neki szarvacskát rakni a homlokára.)

Az ördög-históriát tovább folytatja az új zsaner. Azt mondja, hogy ő tegnap este egy embert látott feküdni a Széchenyi utca mélyesége és puha porában. Az ember pedig mélyen aludt és álmódott. Bizonyosan azt álmódta, hogy egy épen most megnyert kubica pálinkát hajtott fel Legalább, daczára a szeszadó és pálnka árak magas emelkedésének, erős spirituszillat terjengett körülötte az esti hős levegőben.

Neki, már t. i. az új zsanernek, zseniális ötlete támadt. Az eszme megtestesítésének tervével egyszerűen kézen lett. Csupa füllé változtunk.

Kézénél volt egy sámsoni dinnyehaj. Gyönyörű tar fej telt ki belőle. A bicska hamarosan kivágtta rajta a szemeket, orrnak és szájnak való likakat. Nem volt ez a szem, ez a száj s ez az orr valami finom metszésű. Hanem egy ördög archoz tökéletesen illettek.

A gyerek gyertyát is gyújtott, hogy a szemek tüzesek legyenek, s a száiban tűz nyelvek forogjanak. Aztán a maszkot odatarotta a saját képéhez. Az illuzió teljes volt. A hatás megallozhatta. Igazi ördög alak, sőt tét éjben egy részeg ember képletében. Hát még mikor összes erejével megrázta a Csi-esogó környéki vasárnapi társadalmi derék tagjának édes szenderberingó vállait s mély dörmögő hangon a fülebe ordított:

„Ember! gyere velem a pokolba!”

Az ember felébredt a rémes hangra s a mint vastag sötétséget és két tűzben égő szemet látott maga előtt s hallotta a kísérteties hangot, mintha az a föld alól jött volna, azt hitte, hogy csakugyan az ördög áll előtte, egy Meiszto vagy egy Lucifer. Machbet nem ijedt meg úgy Banquo szemlélővel.

Ugy rémlott előtte, hogy ő már régen, nagyon régen meghalhatott s most eljött az utolsó ítélet, a miről valamikor iskolagyerekek korában magyarázott a tanítója. Temetőben képzelte magát. Ő mely sirban feküdt s a mint száraz, hustalan, reszkető kezeit kinyújtotta, melyeknek csontjait zörögni érezte, azok koporsójának elkorhad fedelére ütöztek.

Fogai összevazogtak s a parancsoló hang újra fülebe zugott:

— Ember! siess! A pokol kapui nyitva vannak.

Feltápázkodott. Feje kimondhatatlanul nehéz volt s lefelé igyekezett lábaihoz. Az ördög olyan szives volt hozzá, hogy segítte neki a felkelésben.

Tehát lábra állott az ember, s ingadozva megindult az ördög után, ki előtte haladt tűz szemével s kéznél fogva vezette őt. Ekkor eszébe jutottak a tüzes kemencék, az izzó harapófógók, melyekkel a pokolban szokták kinezni az elkarhozott lelkeket. Borzongásában az ember rimázkodni kezdett:

— Nagyságos ördög ur! Ne vigyen engem a pokolba. Inkább nem iszom több pálinkát; a feleségetem nem verem meg többé, sem a ezimboráimat nem lopom meg máskor.

— Már késő a megjavulás — ordított rá a kérlehetetlen ördög. Nekünk nem is kell a jó ember. Ne pityeregjék kend. Hanem inkább káromkodjék.

A megszeppent ember tehát káromkodott. Éktelenül káromkodott, mint egy három stráfos bakaörmester.

— Így így! fejezte ki magas megalgedését az ördög. Így szeretjük mi az embereket. Lassankint elértek a nánási vasút indóházát. A korlát mellett buja paraj verte fel magát. — Az ördög szájalmat kezdet érezni szákmánya iránt. Azonnal mást gondolt.

— Feküdjék le kend ide e föbe, és várjon reám míg helyet csinálók kend számára a pokolban.

A szerencsétlen ember engedelmességet. Lefeküdt s csakhamar mély álomba merült.

A gyerek nagyokat röhögött a sikerült esimen. Még most is nevet és dícsökszik vele, milyen jól játszotta az ördögöt.

Az ördög historia ezzel véget ért; de nem az utcagyerek szerepe, a ki rövid szünet után ismét felvette a letett fonalat:

— És mit kapok ezért a historiáért.

— Mit? Hát kiírjuk az újságba.

— Legalább öt hatost megérdemelek.

— Kevesebbel nem elégel meg? Rádásul kitesszük nevedet az újságba.

Ime be is váltjuk ígértünket. Az inasosztály eme kitünőségét Tarnóczy Gyulának hívják, kinek szavát bírjuk, hogy ennél még különb csinákat is fog véghez vienni.

(Z-y.)

Pár szó a főiskolai könyvtárnok választás kérdéséhez.

Lehetetlen meg nem botránkozni józan belátásu embernek azon visszaélés fölött, — melyet a gymnásiumi VII. ik és VIII. ik osztály növendékeinek nagy része a ma-holnap megejtendő könyvtárnok választás előtt az akadémia mindkét tanszákának hallgatóival szemben elkövetnek akkor, midőn a 4 éves theologusok sorrend szerint legutolsó, de egyébként is érdemtelen emberét találják méltónak ama megtisztelő s ezelőtt csakis érdemkért adott díszes állásra, melyet egykor egy Révész Imre s egy Fiók Károly viselt. Ugy hisszük, hogy csupán egy vagy két évi sikeres korteskedés nem jogosíthat föl senkit arra, hogy éreze érdemtelen voltát, elfogadja a jelöltséget; még inkább nem arra, hogy fellépjen. — Ha oda jutottunk már, hogy a jelölteket nem föllépnek, ha nem azok

füllépnek; ha oda jutottunk, hogy a kortes cím elegendő érdem egy leendő könyvtárnoknak, ha oda jutottunk, hogy az olvasó egyet könnyen elszédíthető ifjú tagjai, nem tekintve érdemre, visszaélnék azon jogokkal, melyeket az akadémikusok jószívűségéből élveznek: akkor azt biszük, — helyesen fognak eljárni az akadémiai hallgatók, ha a tanárkar kezébe adják a könyvtárnok választásának jogát, oly formán, hogy az ifjúság által fölterjesztett jelöltek közül nevezzék ki a tanárkar azt, a ki amaz állásra legméltóbb; még pedig egyik évben theologust, másik évben jogászt. E kifogástalanul legméltányosabb eljárással eleje lenne véve mind annak, hogy érdemtelenek jussanak azon állásra, mind annak, hogy a tanuló ifjúság legifjabb nemzedéke egy tévútra vezető kortestábor után indulva, fölhasználja jelöltje nevét hetekig tartó dorbézolás küpenyüli.

Több akadémiai hallgató.

Apróságok.

Ur nő: (az új cselédhez). Anna, én ma este színházba megyek és valószínűleg csak igen későn jövök haza.
Anna: Oh, kérem nagyságos asszonyom, előttem sohse mentegesse magát.

Ur nő: Agnes, világíts a hadnagy urnak a kaptuj.
Agnes: (Menni készül).

Ur nő: De hát miért nem viszesz lámpát.
Agnes: Felesleges nagyságos asszonyom, mert a hadnagy ur mindig látta elszokta oltani, mirehlyt kilép a salauból.

Esküvő után elutaztak Olaszország felé.
Reggel felébredve, a kelő nap sugaraitól megaranyszórt néjéhez hajolva, szerelmestiszton autógót a férj:
— Kiszönmö tne anyag, azt a boldogságot, melynek részesévé tetted.

„Kor a menyecske lesütő szeméit, s egyszerű hangon felel:
— Oh! . . . Nincs miért.

Felölös szerkesztő és kiadó laptulajdonos: Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Kerezag Vilmos.

Farbige Seidenstoffe von 85
kr. bis fl. 7.65 per Meter (ca. 2000 verschie-dene Farben und Dessins) versendet robin-und stückweise zollfrei das Farbrk-Depot G. Henneberg (k. k. Hoflieferant), Zürich.
Muster umgehend. Briefe 10 kr. Porto.

Legujabb őszi

női ruhakelméket

nagy választékban ajánl

Kunz József és Társa

CZÉG.
Ruhák legujabb divat szerinti készítését elvállaljuk s nagyváradai női divat-teremtünkben a legfiuomabb kiállításban eszközöltetjük.

Általános szerrel

Denaturált szeszt

ipar és házi czelokra ajánl

ÁRON MANÓ és TÁRSA

Széchenyi-utca 1811.

Győri Ignác

fehérnemű, női divat,

rövidáru, pipere és illatszertárára

Debreczen
főpiacz, csapóutca szeglet a „Bika” szállodával szemben ajánl

nagy választékban

TRIKO és BERLINER

női derekakat,

ugyszintén
fiu és leány ruháskákat.

Az általános kedveltségnek
örvendő

Szolyvai-víz

árát tetemesen leszállítván, az
a **debreczeni** piacon a
következő áron árusítatik:

1 láda 40 üveg 0'75 literes 4 frt 40 kr,
1 " 60 " 0'50 " 4 " 60 "

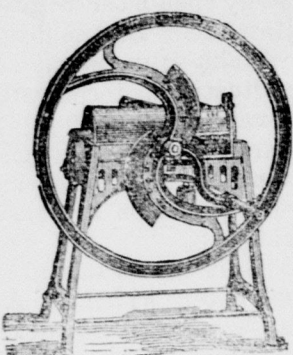
Az üres üvegek a ládába
hiány nélkül berakva, ládán-
ként **50** krral vétetnek
vissza.

Tisztelettel

Marsalkó Károly

a szolyvai forrás bérlelője.

Összes
Takarománykészítőgépek

Szeeskavágókat tizenegy nagyságban,
Répavágókat 8 féle mintában,
Kukoricza-morzsolókat,
Darálógépeket

gyárt és olesón szállít

Grossmann és Rauschenbach

első magyar gazdasági gépgyára
BUDAPESTEN.

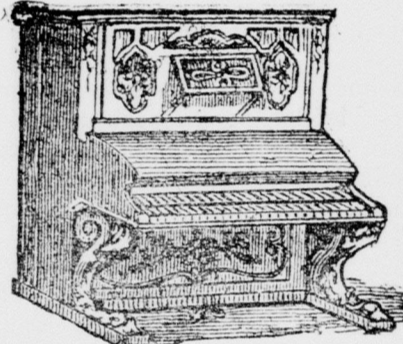
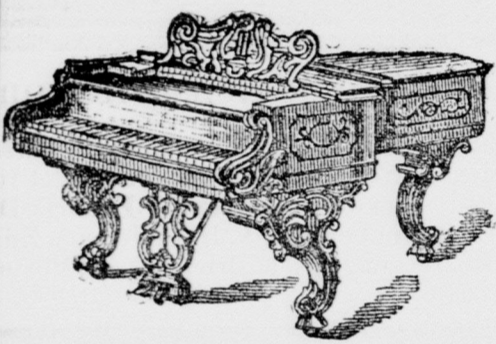
külső váci ut 7. sz.

Zongorák, Pianinok és Harmoniumok kaphatók

Schmidt S.

zongora és hangszerek gyáriraktára
DEBRECZEN.

Rövid Stuez zongora ára 280 frt
Pianinok 250 frt.

Zongorák, Pianinok és Harmoniumok legelőször

Schmidt S.

zongora-raktárában kaphatók

hazai, bécsi és külföldi gyártmányok folyton raktáron tartatnak,
szintugy játszott hangszerek is.

Játszott zongorák ujakra becseréltetnek. Zongorák,
Pianinok és Harmoniumok bére adatnak
vidékre is, havonkénti bérösszeg 6. 7. 8. frtig, mindennemű

javítások és hangolások

vidékről is elfogadtatnak, az eladott hangszerekért 6 évi jótállás
vállaltatik, a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlván magamat
maradtam teljes tisztelettel

SCHMIDT S.

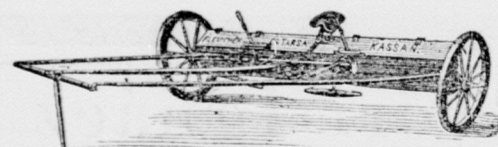
zongora és hangszer raktárlajdonos,

Zongorák, pianinok és Harmoniumok kaphatók

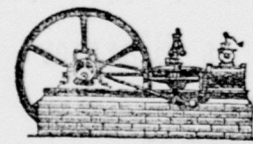
FLEISCHER ÉS TÁRSA

gépgyára és vasöntődeje Kassán, eperjesi-ut 6. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel-
tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jöhrnevil gépeit nevezetesen:

Sorvető-gépeket.
Szorvavető-gépeket.
Ekéket. — Boronákat.
Hengereket. — Lókapák at.
Tengeri-morzsolókat.

Olajsajtókat és olajmag-pökölőket,
Borsajtókat és szőlőzúzokat, továbbá minden-
nemű szivattyukat, gőzgépeket és kazánokat,
Szeszgyár berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben
tartjuk gyárunkban, bizományi raktárt pedig:

Sesztina Lajos urnál Debreczenben.

Gazdasági gépeink képes, valamint
öntödénk gyártmányai árjegyzékét ki-
vántatva ingyen és bérmentve küldjük.

Debreczen, 1888. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában Széchényi utca SIMON-ház.

Dr. Kentzler József

gyermekorvos, torok- és
belgyógyász

Rendel reggel 8—9 óráig
délután 2—4 "

Lakása a hatvani-utca 1095. sz. a.
Tamássy-féle házban, a Kereskedelmi aka-
démiaival szemben.

Valódi

Orvosi malaga-Sect

a klostereuburgi es. k. borpróba-állomásoni
vegylemezés szeriut

nagyon jónak, valódi malagának
mint kitűnő erősítő szernek találtatott gyen-
gélkedők, betegek, idűlők és gyer-
meknél stb. vérszegénység és
gyomorgyengeség ellen a legkitű-
nőbb hatással. 1/1 és 1/2 eredeti üvegekben
és törvényileg bejegyzett védjegyyel

VIÑADOR

spanyol bornaszkereskedő által.
BÉCS. PRÁGA. HAMBURG.
eredeti árakban 4 2.50 és 1.30 krjával.

Orvosi malaga, természetes carte blanche
1/1 üveg frt 2. —, 1/2 üveg frt 1.10, továbbá
különböztetve kiváló finom külföldi borok sredei
üvegek és eredeti árakban ugyan-
gyant poharanként kimérve kapható

Weichinger Károly urnál

a „HUNGÁRIA” kávéházban.

Kéretik a törvényileg bejegyzett védjegyre
„VIÑADOR”
figyelni, mivel csak az esetben biztosítottik
valóság és jószág.

KWIZDA

köszvényfolyadék

(Gicht-Fluid)

évek óta kipróbált, kitűnő szer

Köszvény, rheuma és idegszenvedőknek

Ezen szer kitűnőnek bizonyult már,
különösen n. erősítőnek nagyobb fáradal-
mak elűt és után, hosszabb menetek-
nél stb. ugyszintén előhaladott korban
lehaladott gyengeségnél.

Kwizda köszvény folyadékát kapható:
DEBRECZENBEN: Dr. Rotschnek V. Emi
és Göttl Nándor gyógyszerárában, valamint
az összes magyarországi gyógyszerárákban.
Együveg ára 1 frt.

Naponta postaszállítás:

Kwizda Ján. Ferencz

esztrák es. kir. és román kir. utvari szállító
korneuburgi körgyógyszerára által.

Csalások akadályozása miatt kéretik a n.
é. közönség vételénél mindig Kwizda köszvény
folyadékát Gichtfluid kérní, és arra ügyelni
hogy minden üveg egy vörös papirszerlethez
melyen aláírásom és védjegyem van, el legyen
látva.

Nyirfabalsam-szappan!
Bergmann és társától Drezdában saját-
szerű összeállításával a legkedvesebb szap-
pan, mely minden bőrtisztító tálan-
ságot, bõrkütyet, az arcz és kéz
verességét eltávolítja és gyönyörű szép arcziut
kölösönöz. Ara darabonként 25 és 45 kr. Kap-
ható Dr. Roth-chnek Emil gyószertárában.

Mindezenemű

száj- és fogbajokat

kezel, valamint

odvas fogakat

és

fogtöveket

(fájdalom nélkül érzéketlenítés által)

távolít el,

fogakat töm és műfog betéteket

eszközöl

Dr. TIHANYI SAMUEL

rendelő óráiban (reg. 8—9-ig,
d. u. 2—4-ig.)

97.

426. szám.

ÁRJEGYZÉK.

az „ISTVAN” gőzmalom

készítményeinek

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN

és az 1887. április 18-án Budapesten tar-
tott általános magyar malomgyűlésen megál-
lapított s 1887. évi június 1 én életbe lépett
eladási, fizetési és szállítási módozatokra
vonatkozó egyezmények szeriat.

A. Asztali dara nagyszemű	100 kil	16.40
B. Szinte középszemű		15.40
0. Királyliszt		15.60
1. Lángliszt		15.20
2. Montliszt		14.80
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű		14.20
4. " 2-od rendű		13.60
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű		12.80
6. szinte 2-od "		12.20
7. Közép kenyérliszt 1-ső		11.40
8. " 2-od "		10.60
8 1/2 Barna " 1-ső		9.60
8 3/4 " " 2-od. á 70 kigr.		7.80
9. Lábliszt á 70 kigr.		6.60
10 Vereas liszt á 50 kigr.		—
11. Finom korpa zsákkal 50 "		3.60
12. Durva korpa zsákkal á 50 kigr.		3.20

A finom és durva korpa árából eddig
engedélyezett 5% tóli engedmény a fennem-
lírt egyezmény folytán szintén bõszüntet-
tetett.

Debreczen, 1888. Augustus 31.

Üveg szobaszellőztető,

BECK HERMAN

Debreczen Nagy-uj-utca 1700.

Vagyok bátor a t. cz. közönség becses tudomására hozni,
hogy csakis egyedül nállam kaphatók a legújabb és legezélszerűbb

üvegből készült szobaszellőztetőfők.

Igen czélszerűek ezek kávéházakban, kaszinóknak, isko-
láknak és olyan helyeken, a hol füst, gőz, rossz levegő létezik.

Továbbá mindenféle nagyobb s kisebb üveges munkákat,
képkereteket, ólom-munkákat, a legelőször árak mellett vállalok

Illő tisztelettel

Beck Herman

üveges.

Üveg szobaszellőztető.